

*Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey*

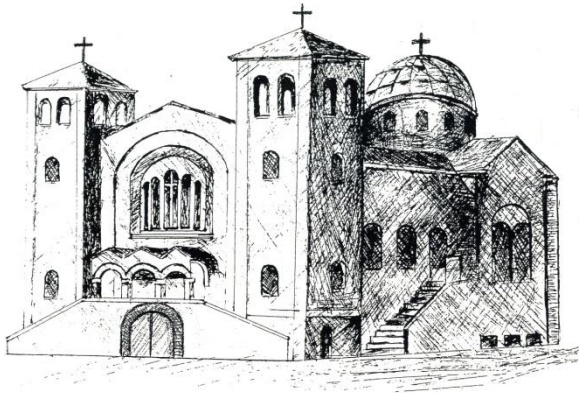
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, November 7th, 2021

7th Sunday of Luke

Οικουμενικόν Πατριαρχείον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης

Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία

ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protospesbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the

"Place Order" button,

please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.

Your candles will be lit at the next Liturgy or service.

Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

*To pay Membership, Greek School Tuition
and all other offerings use:*

https://tithe.ly/give_new/www/#/tithe/give-one-time/305721?widget=1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 7 Νοεμβρίου, 2021

Ζ' Λουκά, 8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία
Κατηχητικό Σχολείο
(Χρειαζόμαστε Δασκάλους και Βοηθούς)
Ο καφές προσφέρεται από το ΠΤΑ
12:00 μ.μ. 2^η Γενική Συνέλευση

Δευτέρα, 8 Νοεμβρίου, 2021

Σύναξις Ταξιαρχών Μιχαήλ & Γαβριήλ
9:00 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία
7:00 μ.μ. *Εσπερινός Ναό Αγίου Νεκταρίου (Κλίφτον)*

Τρίτη, 9 Νοεμβρίου, 2021

Νεκτάριος ο Θαυματουργός, 9:00 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία
6:00 μ.μ. Παράκληση

Τετάρτη, 10 Νοεμβρίου, 2021

4:30 μ.μ. – 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο
5:15 – 6:15 μ.μ. Συνάντηση Γονέων με Δασκάλους
(ΤΑΞΕΙΣ: Προνήπιο – 6^η, 7^η, 8^η)

Πέμπτη, 11 Νοεμβρίου, 2021

Μηνάς Μάρτυς, 9:00 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Παρασκευή, 12 Νοεμβρίου, 2021

4:30 μ.μ. – 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο
6:00 – 6:30 μ.μ. Συνάντηση Γονέων με Δασκάλους (9^η Τάξη)

Σάββατο, 13 Νοεμβρίου, 2021

Ιωάννης Χρυσόστομος
9:00 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία στο Παρεκκλήσι της Μητρόπολης

Κυριακή, 14 Νοεμβρίου, 2021

Η' Λουκά, 8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία
Κατηχητικό Σχολείο
Ο καφές σερβίρεται από τη Φιλόπτωχο

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, November 7, 2021

7th Sunday of Luke, 8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy
Catechism Program
(We are currently seeking helpers and teachers)
Coffee is offered by the PTO
12:00 noon 2nd General Assembly Meeting

Monday, November 8, 2021

Synaxis of the Archangels, 9:00 a.m. - Orthros, Divine Liturgy
7:00 p.m. Vespers (Agios Nektarios Church – Clifton)

Tuesday, November 9, 2021

Nektarios the Wonderworker, 9:00 a.m. - Orthros, Divine Liturgy
6:00 p.m. Paraklisis

Wednesday, November 10, 2021

4:30 p.m.- 6:30 p.m. Greek School
5:15-6:15 p.m. Back to School Night
(GRADES: Pre K – 6th, 7th, 8th)

Thursday, November 11, 2021

Menas of Egypt, 9:00 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Friday, November 12, 2021

4:30 p.m.- 6:30 p.m. Greek School
6:00-6:30 p.m. Back to School Night (9th Grade)

Saturday, November 13, 2021

John Chrysostom
9:00 a.m. - Orthros, Divine Liturgy at the Chapel of the Metropolis

Sunday, November 14, 2021

8th Sunday of Luke, 8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy
Catechism Program
Coffee is served by the Philoptochos

Prokeimenon. Mode 3.

Psalm 46.6,1

Sing praises to our God, sing praises.
Verse: Clap your hands, all you nations.

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

ΨΑΛΜΟΙ 46.6,1

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.
Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Γαλάτας 1:11-19 τὸ ἀνάγνωσμα

The reading is from St. Paul's Letter to the Galatians 1:11-19

Brethren, I would have you know that the gospel which was preached by me is not man's gospel. For I did not receive it from man, nor was I taught it, but it came through a revelation of Jesus Christ. For you have heard of my former life in Judaism, how I persecuted the church of God violently and tried to destroy it; and I advanced in Judaism beyond many of my own age among my people, so extremely zealous was I for the traditions of my fathers. But when he who had set me apart before I was born, and had called me through his grace, was pleased to reveal his Son to me, in order that I might preach him among the Gentiles, I did not confer with flesh and blood, nor did I go up to Jerusalem to those who were apostles before me, but I went away into Arabia; and again I returned to Damascus. Then after three years I went up to Jerusalem to visit Cephas, and remained with him fifteen days. But I saw none of the other apostles except James the Lord's brother.

Ἀδελφοί, γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι· οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορησαί Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου.

The Gospel According to Luke 8:41-56

At that time, there came to Jesus a man named Jairus, who was a ruler of the synagogue; and falling at Jesus' feet he besought him to come to his house, for he had an only daughter, about twelve years of age, and she was dying. As he went, the people pressed round him. And a woman who had had a flow of blood for twelve years and had spent all her living upon physicians and could not be healed by anyone, came up behind him, and touched the fringe of his garment; and immediately her flow of blood ceased. And Jesus said, "Who was it that touched me?" When all denied it, Peter and those who were with him said, "Master, the multitudes surround you and press upon you!" But Jesus said, "Some one touched me; for I perceive that power has gone forth from me." And when the woman saw that she was not hidden, she came trembling, and falling down before him declared in the presence of all the people why she had touched him, and how she had been immediately healed. And he said to her, "Daughter, your faith has made you well; go in peace." While he was still speaking, a man from the ruler's house came and said, "Your daughter is dead; do not trouble the Teacher any more." But Jesus on hearing this answered him, "Do not fear; only believe, and she shall be well." And when he came to the house, he permitted no one to enter with him, except Peter and John and James, and the father and mother of the child. And all were weeping and bewailing her; but he said, "Do not weep; for she is not dead but sleeping." And they laughed at him, knowing that she was dead. But taking her by the hand he called, saying, "Child, arise." And her spirit returned, and she got up at once; and he directed that something should be given her to eat. And her parents were amazed; but he charged them to tell no one what had happened.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Λουκᾶν 8:41-56 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ὃ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπιγον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὓσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· τίς ὁ ἀψάμενός μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις τίς ὁ ἀψάμενός μου; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἤψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἤλθε καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων· μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. ἔκλειον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. ὁ δὲ εἶπε· μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησε λέγων· ἡ παῖς, ἐγείρου. καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτοῖς. ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Σύναξις τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαήλ καί Γαβριήλ

Ἡ Ἐκκλησία στις 8 Νοεμβρίου εορτάζει τη **Σύναξη** (ομόνοια, προσοχή, ένωση) **τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαήλ και Γαβριήλ και ὅλων τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων**, τιμώντας με αυτό τον τρόπο τη θεάρεστη στάση τους κατά τη στιγμή της πτώσης του Εωσφόρου (Σατανά).

Όταν ο Εωσφόρος και αριθμός Ἀγγέλων ἐξέπεσαν ἀπὸ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, ο Ἀρχάγγελος Μιχαήλ συνέστησε τὴν προσοχή στις ἀγγελικὲς δυνάμεις ἀναφωνώντας «στῶμεν καλῶς», γιὰ νὰ μὴ ἀκολουθήσουν τὸν ἐκπεσόντα Ἄγγελο, ἀλλὰ νὰ μείνουν ἐνωμένοι και συναγμένοι κοντὰ στο Θεό. Ὅσοι ἀπὸ τους

Ἄγγελους ἐπεσαν, ἀλλοιώθηκαν και σκοτίστηκαν, με ἀποτέλεσμα πλέον νὰ φθονοῦν ὅ,τι τους θυμίζει τὸν Θεό.

Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο ἐπιδίδονται συνεχῶς σε ἀνηλεή και πολὺπλευρο πόλεμο κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, που εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, με σκοπὸ νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ Δημιουργό του.

Οἱ Ἄγγελοι: Οἱ Ἄγγελοι εἶναι φωτεινά και λειτουργικά πνεύματα που δημιουργήθηκαν ἀπὸ τὸ Θεό. Κατατάσσονται σε ἐννέα τάγματα, τὰ ονόματα τῶν ὁποίων εἶναι: Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀρχές, Ἐξουσίες, Δυνάμεις, Θρόνοι, Κυριότητες, Χερουβείμ, Σεραφείμ. Τὰ λειτουργικά αὐτὰ πνεύματα συνεχῶς υμνολογοῦν τὸ Θεό και υπηρετοῦν στο ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτούς, μάλιστα, ὅπως οἱ Ἀρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ, παρουσιάστηκαν κατὰ καρούς σε ἀνθρώπους, γιὰ νὰ ἀναγγείλουν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Στὰ πλαίσια τοῦ ἔργου αὐτοῦ τῆς σωτηρίας, ἓνας φύλακας ἄγγελος ἀποστέλλεται ἀπὸ τὸ Θεό σε κάθε ἀγωνιζόμενο χριστιανό, γιὰ νὰ τὸν προστατεύει και νὰ τὸν καθοδηγεί.

Κατὰ τὴν Ἅγια Γραφή οἱ ἄγγελοι στέλνονται ἀπὸ τὸ Θεό με μορφή ορατή (οἱ ἄγγελοι εἶναι ἀόρατα ἀγαθὰ πνεύματα κοντὰ στο Θεό) σε σπουδαίες ἱστορικές περιστάσεις, που πρόκειται νὰ ἐκδηλωθεῖ ἢ νὰ ἐκτελεσθεῖ κάποια μεγάλη θεία θέληση. Τὴ σχέση, τώρα, που ἔχουν οἱ ἄγγελοι με τὸ Θεό και τους

ανθρώπους, καθώς και την αποστολή τους, βλέπουμε επίσης και μέσα στην Αγία Γραφή. Και ιδιαίτερα, αγαπητέ αναγνώστη, αν διαβάσεις τους Ψαλμούς 33, στίχ. 8 και 90, στίχ. 10-12, αλλά και στη Καινή Διαθήκη, Ματθ. ιη' στίχ. 10, καθώς επίσης και στην προς Εβραίους επιστολή, κεφ. α' στίχ. 14, όπου ο συγγραφέας αναφωνεί:

“ουχί πάντες εισί λειτουργικά πνεύματα εις διακονίαν αποστελλόμενα δια τους μέλλοντας κληρονομείν σωτηρίαν;”. Δηλαδή, δεν είναι όλοι οι άγγελοι πνεύματα υπηρετικά, τα οποία ενεργούν όχι από δική τους πρωτοβουλία, αλλά αποστέλλονται από το Θεό για να υπηρετήσουν εκείνους που μέλλουν να κληρονομήσουν την αιώνια ζωή; Επικεφαλής δε των αγγελικών δυνάμεων είναι οι αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ. Τον Μιχαήλ συναντάμε στην Παλαιά Διαθήκη, για παράδειγμα όταν ο Αβραάμ μέλλει να θυσιάσει τον Ισαάκ, στον Ιησού του Ναυή, στον Ηλία και άλλου. Τον Γαβριήλ συναντάμε στην Καινή Διαθήκη, όπως στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και άλλου. Στην μνήμη, λοιπόν, των αποστολών και του έργου που επιτελούν οι άγγελοι, η Εκκλησία μας όρισε τη γιορτή της 8ης Νοεμβρίου.

Synaxis of the Taxiarchs and Archangels Michael and Gabriel

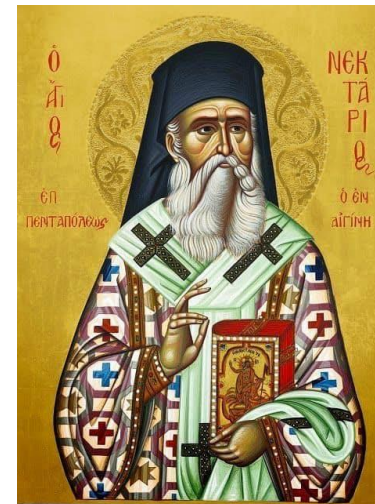

On the 8th of November the Greek Orthodox Church celebrates the Feast day of the Synaxis of the Taxiarchs and Archangels Michael and Gabriel, along with Raphael, and of the other bodiless and heavenly orders, the Seraphim, Cherubim, Thrones, Dominions, Powers, Authorities, Principalities, Archangels, and Angels. The word *synaxis* means the gathering of believers to celebrate a feast or to make a remembrance of a saint. This feast also has a special meaning; it is the gathering of the humans with the angels, “their union, their gathering, and standing in fear in front of the Creator.”(1) Because of the fall of the devil and his angels, this feast is the celebration of the “sobriety and unity” of the rest of the angelic powers who stayed loyal to God. “We celebrate also the contribution of the angels and archangels and their help and support in the war against the dark powers and the devil.” The Synaxis was established at the beginning of the fourth century at the Council of Laodicea, which met several

years before the First Ecumenical Council. The 35th Canon of the Council of Laodicea condemned and denounced as heretical the worship of angels as gods and rulers of the world, but affirmed their proper veneration. A Feast day was established in November, the ninth month after March (with which the year began in ancient times) since there are Nine Ranks of Angels. The eighth day of the month was chosen for the Synaxis of all the Bodiless Powers of Heaven since the Day of the Dread Last Judgment is called the Eighth Day by the holy Fathers. Archangels are messengers of great and wondrous tidings. They reveal prophecies and the mysteries of the faith. They enlighten people to know and understand the will of God, they spread faith in God among the people, illuminating their minds with the light of the Holy Gospel. The Lord appointed the Holy Archangel Michael (his name in Hebrew means “who is like unto God”), the faithful servitor of God, as Chief Commander. He cast down from Heaven the arrogantly proud Lucifer and the other fallen spirits when they rebelled against God. Michael summoned the ranks of angels and cried out, “Let us attend! Let us stand aright before our Creator and do not consider doing what is displeasing unto God!” According to Church Tradition, and in the church services to the Archangel Michael participated in many other Old Testament events. Archangel Michael is known as the protector from

invasion by enemies and from civil war, and for the defeat of adversaries on the field of battle. He conquers all spiritual enemies. Today is also the name day of Michael, Michaela, Gabriel, Gabriela, Aggelos, Aggeliki, Panormitis, Panormita, Taxiarchis, Taxiarcha.

Feast Day of Agios Nektarios the Wonderworker

On November 9, the Greek Orthodox Church commemorates Agios Nektarios the Wonderworker of Aegina, who is one of the most widely known of Greek Orthodox Saints and is considered the Patron Saint for people who have cancer, heart trouble, arthritis, epilepsy, and other diseases. Agios Nektarios was born on October 1st, 1846 in Silyvria, in Smyrni. At Holy Baptism he

was given the name Anastasios. His parents were simple pious Christians. They brought him up in a manner pleasing to God and did what their very limited means allowed for his formal education. Having completed elementary school in his hometown, he left for the great city of Constantinople at the age of 14. There, he found employment as a shop assistant and was able to earn a meager living. As well as regularly attending the Divine Liturgy, he also read the Holy Scriptures and Writings of the Holy Fathers of the Church on a daily basis. From his wide reading, the young Anastasios made a collection of wise sayings, which he fervently spread to the customers of his store by writing them on the paper used to wrap their goods. He was selected to teach the lower grades of the orphanage of the All-Holy Sepulchre in Constantinople. This allowed him to continue his studies, for he longed to become a Theologian. In 1866, at the age of 20, Anastasios went to the island of Chios, where he was appointed a teacher. After 7 years, he entered into the local monastery, under the care of the venerable elder Pachomios. After 3 years as a novice, Athanasios was tonsured a Monk and given the name Lazarus. A year later, he was ordained a Deacon and received the name Nektarios. Elder Pachomios and a wealthy local benefactor convinced the young monk to complete his high school studies in Athens. From there Deacon Nektarios went to Alexandria, where he was cared for by the Patriarch of

Alexandria, Sophronios. The Patriarch insisted that Nektarios complete his Theological studies, and so in 1885 he graduated from the School of Theology in Athens. The Patriarch of Alexandria ordained Deacon Nektarios to the Priesthood in 1886. His great service to the Church, prolific writings and teachings, energy and zeal led Fr Nektarios to be ordained as the Metropolitan of Pentapolis in Egypt. As a Metropolitan he was greatly admired and loved by his flock for his virtue and purity of life. But this great admiration by the people aroused the envy of certain high officials, who plotted and succeeded in having the Blessed Metropolitan removed from office in 1890 – without a trial or any explanation whatsoever. He returned to Greece to become a monk and Preacher, to the great edification of the people. There the Blessed Metropolitan continued to write his now-famous books. In 1894, the divine Nektarios became Director of the Rizarios Ecclesiastical School, where he was to remain for 15 years. As an educator, the chief concern of the venerable Hierarch was to incite and guide youth to become good Christians. His fifteen years at Rizarios were also productive for the writing of many more books and teachings. In 1904, our Saint founded a monastery for women in Aegina, the Holy Trinity Convent. Under his guidance, the Convent flourished. In 1908, the Blessed Nektarios, at the age of 62, retired from the Rizarios Ecclesiastical School and withdrew to Holy Trinity Convent in

Aegina. There, for the rest of his life as a true monk and ascetic. He served as a confessor and spiritual guide to the nuns and even priests from as far as Athens and Piraeus. His Holy and pious life shone forth like a guiding light to all near him. Many would come to him for healing. Saint Nektarios was a great "Wonder-worker" even while alive. On September 20, 1920, one of the nuns took him to the local hospital, in spite of his protest. He was convulsing in pain from a long-standing ailment. He was admitted, and placed into a ward reserved for the poor and unwanted. There he stayed for two months among the sick and dying. At 10:30 in the evening of November 8th, although in the midst of terrible pains, in peace and at prayer he gave up his spirit unto God at the age of 74. As soon as the Saint gave up his Spirit, a nurse came to prepare him for transfer to Aegina for burial. As the nurse removed the Saint's sweater, she inadvertently placed it on the next bed, on which a paralytic lay. And O, strange wonder!, the paralytic immediately began to regain his strength and arose from his bed healthy, and glorifying God.

Sometime after his repose, strangely a beautiful fragrance was emitted by his Holy body, filling the room. Many came to venerate his Holy relics prior to his burial. With amazement, people noted a fragrant fluid that drenched his hair and beard. Even after 5 months, when the nuns of the convent opened the

Saints grave to build a marble tomb, they found the Saint intact in every respect and emitted a wonderful and heavenly fragrance. Similarly three years later, the Holy Relics were still whole and radiating the same heavenly fragrance. Many people had regarded Nektarios as a Saint whilst he was still alive, because of his purity of life, his virtues, the nature of his publications, his gift of foreknowledge and the miracles he performed. The recognition of him as a Saint spread rapidly after his repose. God confirmed the Sanctity of Nektarios at his repose and by the miracles attributed to the Saint after his repose. The Orthodox Church proclaimed him as a Saint on April 20, 1961.

Άγιος Νεκτάριος: Δείτε γιατί καθιερώθηκε ως προστάτης των αδυνάτων

Ο Άγιος Νεκτάριος ή Νεκτάριος Πενταπόλεως ή Νεκτάριος Αιγίνης, έζησε τη περίοδο 1846-1920 και ο βίος του ήταν γεμάτος δυσκολίες και εμπόδια, που πάντα προσπαθούσε υπομονετικά και παίρνοντας δύναμη από τον Θεό να τα ξεπεράσει. Πλέον αποτελεί παράδειγμα για τον σύγχρονο άνθρωπο ώστε να μην χάνει την ελπίδα του.

Μέσα από τον βίο του καταλαβαίνουμε γιατί οι πιστοί σήμερα επικαλούνται τον Άγιο Νεκτάριο ως προστάτη των φτωχών και του ζητούν να τους βοηθήσει στην εύρεση εργασίας.

Ο Αναστάσιος Κεφαλάς, όπως ονομαζόταν, γεννήθηκε στη Σηλυβρία της Ανατολικής Θράκης και ήταν το πέμπτο από τα έξι παιδιά φτωχής οικογένειας, με αρχοντική όμως καταγωγή. Οι κακές οικονομικές συνθήκες και η έλλειψη σχολείου μέσης εκπαίδευσης στη περιοχή του τον έκαναν να φύγει και να ορίσει τον δρόμο του προς την Κωνσταντινούπολη σε ηλικία μόλις 13 χρονών, με σκοπό να εξελιχθεί και να στηρίξει ταυτόχρονα την οικογένειά του. Εκεί άρχισε να εργάζεται σε συσκευαστήριο καπνού, ο εργοδότης όμως τον εκμεταλλευόταν οικονομικά και τον έδερνε.

Τη διέξοδό του την έβρισκε στον Θεό και στο Ευαγγέλιο. Μάλιστα μαζί με τον καπνό που συσκεύαζε, κάθε φορά έβαζε μέσα και ένα μικρό χαρτάκι, το οποίο έγραφε κάποια ευαγγελική ρήση. Κάποτε ένας έμπορος βλέποντας τον ξυλοδαρμό του παιδιού το λυπήθηκε και τον πήρε στη δούλεψή του.

Έκτοτε στη ζωή του πέρασε πολλές δυσκολίες σχετικά με την εργασία του, αφού άλλαζε συνεχώς εργασιακό περιβάλλον. Η συνεχής αυτή αλλαγή τον εμπόδιζε να ολοκληρώσει τις σπουδές του, όμως ποτέ δε σκέφτηκε να τις παρατήσει, καταφέροντας τελικά να εργαστεί και ως δάσκαλος.

Η συνέχεια της ζωής του τον βρίσκει στη Χίο μοναχό ενώ σύντομα χειροτονείται διάκονος και παίρνει το όνομα Νεκτάριος. Στη συνέχεια, στην Αλεξάνδρεια πια, χειροτονείται

Ιερέας και μετά από 5 μήνες δέχεται το αξίωμα του Αρχιμανδρίτη.

Χάρη στη ρητορική του ικανότητα γίνεται και ιεροκήρυκας. Ακόμη, το 1889 ανακηρύσσεται επίσκοπος Πενταπόλεως Λιβύης. Η ανοδική του πορεία, η αποδοχή και η αγάπη που δεχόταν από τον κόσμο χάρη στο έργο του δεν πέρασε απαρατήρητη από τους επισκόπους οι οποίοι ένιωσαν τότε να ‘απειλούνται’.

Έτσι στην προσπάθειά τους να τον παραγκωνίσουν του πρόσαψαν μια σειρά ψεύτικες κατηγορίες και τον ανακάτεψαν σε σκάνδαλα ηθικού χαρακτήρα, με κορυφαία τη συκοφαντία πως επιθυμούσε να ανατρέψει τον Πατριάρχη Αλεξάνδρειας, Σωφρόνιο από την θέση του. Αυτό προκάλεσε την παύση της ιδιότητας του Αγ. Νεκταρίου από τον Σωφρόνιο αναγκάζοντάς τον να φύγει από την Αλεξάνδρεια.

Η ψευδείς φήμες κατά του Αγ. Νεκταρίου όμως είχαν καταφέρει να τον στιγματίσουν μέχρι και στην Αθήνα και στη Κωνσταντινούπολη, καθιστώντας αδύνατο για τον ίδιο να εργαστεί οπουδήποτε. Άνεργος πια ξεκίνησε πάλι από το μηδέν, μην έχοντας χρήματα ούτε για ενοίκιο αλλά ούτε και για να τραφεί.

Όταν μετά από καιρό κατάφερε να διοριστεί ιεροκήρυκας στην Χαλκίδα, η καχυποψία προς το πρόσωπο του έκανε το κοινό να

αποδοκιμάζει τις ομιλίες του. Ωστόσο ο Άγιος Νεκτάριος είχε εμπιστοσύνη στο Θεό ότι η αλήθεια κάποτε θα αποκαλυφθεί, όπως και έγινε, όταν ήρθε στην επιφάνεια η πλεκτάνη που του είχαν στήσει και έτσι η φήμη του αποκαταστάθηκε.

Έκτοτε εγκαταστάθηκε στην Αίγινα, όπου έγινε σύντομα λαοφιλής, λόγω των θαυμάτων του έκανε με την προσευχή του. Με τον καιρό κατάφερε να χτίσει τον μοναστήρι του στο νησί που προσέλκυσε μεγάλο αριθμό πιστών οι οποίοι έβρισκαν βοήθεια και λύση στα προβλήματά τους.

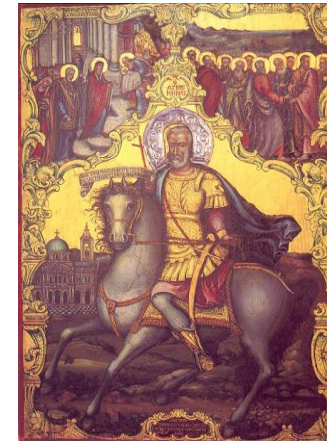
Τα προβλήματα υγείας όμως τον ταλαιπώρησαν για πολλά χρόνια και ο θάνατος τον βρίσκει στις 9 Νοεμβρίου 1920 στο Αρεταίειο Νοσοκομείο. Το δωμάτιο στο οποίο νοσηλευόταν έχει μετατραπεί σήμερα σε ένα μικρό ναό στη μνήμη του.

Η ταφή του έγινε στο μοναστήρι της Αίγινας και χρειάστηκε να περάσουν 40 χρόνια για να ανακηρυχτεί Άγιος. Το λείψανό του παρέμενε αναλλοίωτο για 30 χρόνια και το μέτωπό του μυρόβλιζε.

Σήμερα το Μοναστήρι του Αγίου Νεκταρίου στην Αίγινα είναι προορισμός πολλών πιστών από όλα τα μέρη της Ελλάδας που το επισκέπτονται για να προσευχηθούν, να προσκυνήσουν και να ζητήσουν την βοήθειά του στην εύρεση εργασίας αλλά και για καλή υγεία.

Ακόμη πολλοί επισκέπτες υποστηρίζουν πως προσκυνώντας τον τάφο του ακούνε έναν ήχο σαν να χτυπά ο Άγιος την ράβδο του, υποδηλώνοντας την ζωντανή παρουσία του και τη θαυματουργική του ικανότητα μέχρι και σήμερα.

Άγιος Μηνάς ο Αιγύπτιος πολιούχος Ηρακλείου Κρήτης

Ο Άγιος Μηνάς θεωρείται από τους ορθόδοξους χριστιανούς προστάτης των γεωργών και των κτηνοτρόφων. Οι μικρασιάτες των θεωρούσαν προστάτη των ξενιτεμένων τους, ενώ σε κάποιες περιοχές της Ελλάδας θεωρείται προστάτης των ανύπαντρων γυναικών. Επίσης πολλοί πιστεύουν ότι ο Άγιος Μηνάς βοηθά στην ανεύρεση χαμένων πραγμάτων. Ας δούμε όμως λίγα στοιχεία του βίου του. Γεννήθηκε στα μέσα με τέλη του 3ου αιώνα μ.Χ. στην Αίγυπτο. Οι γονείς του τον μεγάλωσαν σε ένα ειδωλολατρικό περιβάλλον, όντας και οι δύο ειδωλολάτρες. Ο Άγιος Μηνάς όμως από την εφηβική του ακόμα ηλικία ασπάστηκε τον χριστιανισμό. Μετά τα εφηβικά του χρόνια

εισήλθε στις τάξεις του Ρωμαϊκού στρατού και πιο συγκεκριμένα σε ένα τάγμα ιππικού με έδρα το Κοτυάειον της Μικράς Ασίας (η πόλη αυτή στις μέρες μας ονομάζεται Κιουτάχεια). Οι αρχές του 4ου αιώνα τον βρήκαν να διάγει μια λαμπρή πορεία στις τάξεις του Ρωμαϊκού στρατού λόγω της ανδρείας που τον χαρακτήριζε. Εκείνο τον καιρό όμως, έφτασαν αυτοκρατορικές διαταγές σύμφωνα με τις οποίες ο στρατός έπρεπε να συλλαμβάνει τους χριστιανούς και να τους κάνει να αλλάξουν πίστη με κάθε μέσο. Αυτό ήταν φυσικά κάτι που δεν μπορούσε να πράξει ο Άγιος Μηνάς και έτσι έθεσε τέλος στην στρατιωτική του καριέρα και κατέφυγε σε ένα βουνό της περιοχής. Στον άγριο αυτό τόπο ασκήτευσε αφιερώνοντας τον χρόνο του στην προσευχή και στην νηστεία. Έτσι έζησε για ένα αρκετά μακρύ χρονικό διάστημα, έως ότου άφησε τον τόπο που ασκήτεψε και επανήλθε κοντά στους ανθρώπους. Επέλεξε μάλιστα να βρεθεί κοντά τους την ημέρα μιας ειδωλολατρικής εορτής. Στην γιορτή αυτή μίλησε και ομολόγησε την πίστη του στον Χριστό με αποτέλεσμα να συλληφθεί και να οδηγηθεί στον διοικητή της πόλης. Στον Πύρρο, έτσι ονομαζόταν ο διοικητής, ομολόγησε για άλλη μια φορά την χριστιανική του πίστη, φανέρωσε το όνομα του καθώς και όσα είχαν προηγηθεί στην ζωή του. Επειδή όπως είπαμε ήταν ημέρα γιορτής, ο Πύρρος διέταξε τη φυλάκιση του Αγίου Μηνά αναβάλλοντας την εξέταση της υποθέσεως για την επομένη ημέρα. Οι ώρες πέρασαν και ο Άγιος βρέθηκε πάλι ενώπιον του διοικητή με τις κατηγορίες της λιποταξίας από τον Ρωμαϊκό στρατό και την εξύβριση των θεών (των ειδωλολατρών). Ο Πύρρος στην αρχή προσπάθησε με υποσχέσεις και όμορφα λόγια να κάνει τον Άγιο Μηνά να απαρνηθεί την χριστιανική πίστη. Κατόπιν

πέρασε στις απειλές και τέλος, βλέποντας ότι ο Άγιος δεν υποχωρεί, διέταξε τον άγριο βασανισμό του. Ο Άγιος με την βοήθεια του Χριστού, υπέμεινε φρικτά βασανιστήρια αρνούμενος να αλλάξοπιστήσει. Μην έχοντας πλέον σε κάτι χειρότερο να τον υποβάλει, ο Πύρρος διέταξε τον αποκεφαλισμό του Αγίου Μηνά που έλαβε χώρα στις 11 Νοεμβρίου. Μετά τον αποκεφαλισμό, το σώμα του Αγίου ρίχτηκε στην φωτιά. Από αυτήν μερικοί χριστιανοί έσωσαν ότι πρόλαβαν από το άγιο σώμα του και το έθαψαν κοντά στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, όπως τους είχε ζητήσει ο Άγιος λίγο πριν θανατωθεί. Στον τόπο που ενταφιάστηκε χτίστηκε ναός, ενώ με την πάροδο των ετών δημιουργήθηκε εκεί μία μικρή πόλη αφού πλήθος χριστιανών επισκέπτονταν τον Άγιο για να ζητήσουν την βοήθεια του. Πριν αναφέρουμε ένα δυο από τα χιλιάδες θαύματα του Αγίου Μηνά, αξίζει να σημειώσουμε ότι ο Άγιος παρουσιάζεται στις εικόνες καβάλα σε άλογο και φορώντας στρατιωτική ενδυμασία. Το πρώτο θαύμα που θα αναφέρουμε, έχει ως εξής: Κάποτε ένας χριστιανός έταξε να προσφέρει σε ένα ναό του Αγίου Μηνά έναν ασημένιο δίσκο. Όντας ευκατάστατος, παρήγγειλε στο εργαστήριο αργυροχοΐας δύο δίσκους – ένα για τον Άγιο και ένα για τον εαυτό του. Όταν παρέλαβε τους δίσκους λοιπόν, ξεκίνησε το ταξίδι του με πλοίο για να πάει να παραδώσει τον δίσκο που είχε τάξει. Παρατήρησε όμως ότι ο δίσκος που προοριζόταν για τον ναό, ήταν πιο λαμπερός και σκέφτηκε να τον κρατήσει για τον εαυτό του. Έτσι έδωσε εντολή στον νεαρό υπηρέτη του να σερβίρει το φαγητό στον όμορφο και λαμπερό δίσκο. Όταν όμως μετά το φαγητό, ο υπηρέτης πήγε να πλύνει τον δίσκο, εκείνος του έπεσε μέσα στην θάλασσα. Φοβούμενος τότε εκείνος την τιμωρία του

αφηντικού του, βούτηξε να τον πιάσει και έτσι χάθηκαν στα νερά τόσο ο ασημένιος δίσκος όσο και ο νεαρός υπηρέτης. Ο χριστιανός μαθαίνοντας τι συνέβη κατάλαβε ότι τιμωρήθηκε για την απληστία του και άρχισε να προσεύχεται στον Άγιο Μηνά και να τον παρακαλεί να βρεθεί η σωρός του υπηρέτη του. Το πλοίο έφτασε στον προορισμό του ενώ ο χριστιανός συνέχιζε τις προσευχές του. Μία δυο μέρες μετά και ενώ συνέχιζε τις προσευχές ο Άγιος έκανε το θαύμα του. Ο νεαρός υπηρέτης εμφανίστηκε. Και όχι μόνο αυτό. Δεν ξεβράστηκε η σωρός του στην ακτή αλλά εμφανίστηκε να βγαίνει από την θάλασσα ζωντανός, κρατώντας μάλιστα τον ασημένιο δίσκο στα χέρια του. Τον ρώτησαν τι συνέβη και τους είπε ότι όταν έπεσε στην θάλασσα, εμφανίστηκαν μπροστά του τρεις ανθρώπινες μορφές. Αυτές τον συνόδευσαν περπατώντας στον βυθό μαζί του μέχρι την στιγμή που βγήκε στην παραλία. Η μία μορφή, δε, φορούσε στρατιωτικά ρούχα. Όλοι κατάλαβαν ότι ο ένας από τους τρεις ήταν ο Άγιος Μηνάς. Οι άλλοι δύο ήταν ο Άγιος Βίκτωρ και ο Άγιος Βικέντιος που εορτάζουν μαζί με τον Άγιο Μηνά στις 11 Νοεμβρίου. Το δεύτερο θαύμα που θα αναφέρουμε, έλαβε χώρα το 1942 στο Ελ Αλαμείν. Τον Οκτώβριο του έτους αυτού και λίγο πριν την έναρξη της μάχης στην οποία ηττήθηκε ο Ρόμελ, εμφανίστηκε ένας στρατιωτικός καβάλα σε ένα άλογο στο στρατόπεδο των συμμάχων και εμφύχωνε τους στρατιώτες. Ο Άγιος Μηνάς είχε σταθεί για άλλη μια φορά στο πλευρό αυτών που μάχονταν για τα δίκαια. Είχε δε σταθεί και άλλες φορές στο πλευρό των Ελλήνων και κυρίως στο Ηράκλειο της Κρήτης όπου και είναι ο Πολιούχος και Προστάτης της πόλης και των κατοίκων της. Η εκκλησία μας εορτάζει την μνήμη του Αγίου Μηνά στις 11 Νοεμβρίου.

Απολυτίκιο του Αγίου Μηνά:

Στρατείαν κατέλιπες την κοσμικήν, αθλητά, ουράνιονειληφας την κληρουχίαν, Σοφέ, και στέφος αμάραντον, δόξαν αποδιώξας βασιλέως γηίνου, άθλους δε διανύσας μαρτυρίου γενναίως• διό Μεγαλομάρτυς Μηνά, πρέσβευε σωθήναι ημάς.

November 11, Feast Day of Agios Means

[The Holy Great Martyr Menas of Egypt](#), an Egyptian by birth, was a military officer and served in the Kotyaeion region of Phrygia under the centurion Firmilian during the reign of the emperors Diocletian (284-305) and Maximian (305-311). When the emperors began the fiercest persecution against Christians in history, the saint refused to serve these persecutors. He removed his soldier's belt (a sign of military rank) and withdrew to a mountain, where he lived an ascetic life of fasting and prayer.

Once he happened to arrive in the city during a pagan festival. At the climax of the games, the saint's accusing voice rang out, preaching faith in Christ, the Savior of the world. At his trial before the prefect Pyrrhus, the saint bravely confessed his faith, saying that he had come to denounce the impious. The prefect was angered and had Menas arrested. Pyrrhus offered to restore the saint's former rank if he would offer sacrifice to the pagan gods. When he refused, he was put to cruel tortures, then he was beheaded. This occurred in the year 304. Christians gathered up the martyr's relics by night and hid them until

the end of the persecution. Later, they were brought to Egypt and placed in a church dedicated to Saint Menas southwest of Alexandria.

Agios Menas received grace from God to work miracles, and to help those in need. The great Martyr is noted for healing various illnesses, delivering people from possession by demons, and as a protector, especially during times of war. We also ask his help in finding lost objects.

Saint John Chrysostom, Archbishop of Constantinople

Saint John Chrysostom, Archbishop of Constantinople, one of the Three Hierarchs [January 30], was born at Antioch in about the year 347 into the family of a military commander. His father, Secundus, died soon after the birth of his son. His mother, Anthusa, widowed at twenty years of age, did not seek to remarry but rather devoted all her efforts to the raising of her son in Christian piety. The youth studied under the finest philosophers and rhetoricians. But, scorning the vain disciplines of pagan knowledge, the future hierarch turned himself to the profound study of Holy Scripture and prayerful contemplation. Saint Meletius, Bishop of Antioch (February 12), loved John like a son, guided him in the Faith, and in the year 367 baptized him.

After three years John was tonsured as a Reader. When Saint Meletius had been sent into exile by the emperor Valens in the year 372, John and Theodore (afterwards Bishop of Mopsuestia)

studied under the experienced instructors of ascetic life, the presbyters Flavian and Diodorus of Tarsus. The highly refined Diodorus had particular influence upon the youth. When John's mother died, he embraced monasticism, which he called the "true philosophy." Soon John and his friend Basil were being considered as candidates for the episcopal office, and they decided to withdraw into the wilderness to avoid this. While Saint John avoided the episcopal rank out of humility, he secretly assisted in Basil's consecration.

During this period Saint John wrote his "Six Discourses on the Priesthood," a great work of Orthodox pastoral theology. The saint spent four years struggling in the wilderness, living the ascetic life under the guidance of an experienced spiritual guide. And here he wrote three books entitled, "Against the Opponents of Those Attracted to the Monastic Life", and a collection entitled, "A Comparison of the Monk with the Emperor" (also known as "Comparison of Imperial Power, Wealth and Eminence, with the True and Christian Wisdom-Loving Monastic Life"), both works which are marked by a profound reflection of the worthiness of the monastic vocation.

For two years, the saint lived in a cave in complete silence, but was obliged to return to Antioch to recover his health. Saint Meletius, the Bishop of Antioch, ordained him deacon in the year 381. The following years were devoted to work on new

theological writings: “Concerning Providence” (“To the Ascetic Stagirios”), “Book Concerning Virginity,” “To a Young Widow” (2 discourses), and the “Book of Saint Babylos, and Against Julian and the Pagans.”

In the year 386 Saint John was ordained presbyter by Bishop Flavian of Antioch. Saint John was a splendid preacher, and his inspired words earned him the name “Golden-Mouthed” (“Chrysostom”). For twelve years the saint preached in church, usually twice a week, but sometimes daily, deeply stirring the hearts of his listeners.

In his pastoral zeal to provide Christians with a better understanding of Holy Scripture, Saint John employed hermeneutics, an interpretation and analysis of the Word of God (i.e. exegesis). Among his exegetical works are commentaries on entire books of the Holy Scripture (Genesis, the Psalter, the Gospels of Matthew and John, the Epistles of the Apostle Paul), and also many homilies on individual texts of the Holy Bible, but also instructions on the Feasts, laudations on the Saints, and also apologetic (i.e. defensive) homilies (against Anomoeans, Judaizers and pagans). As a priest, Saint John zealously fulfilled the Lord’s command to care for the needy. Under Saint John, the Antiochian Church provided sustenance each day to as many as 3,000 virgins and widows, not including in this number the shut-ins, wanderers and the sick.

Saint John began his commentary on Genesis at the beginning of Great Lent in 388, preaching thirty-two homilies during the forty day period. During Holy Week he spoke of how Christ was betrayed, and about the Cross. During Bright Week, his pastoral discourse was devoted to the Resurrection. His exegesis of the Book of Genesis was concluded only at the end of October (388). At Pascha in the following year the saint began his homilies on the Gospel of John, and toward the end of the year 389 he took up the Gospel of Matthew. In the year 391 the Christians of Antioch listened to his commentary on the Epistles of the holy Apostle Paul to the Romans and to the Corinthians. In 393 he explained the Epistles to the Galatians, the Ephesians, Timothy, Titus, and the Psalms. In his homily on the Epistle to the Ephesians, Saint John denounced a schism in Antioch, “I tell you and I witness before you, that to tear asunder the Church means nothing less than to fall into heresy. The Church is the house of the heavenly Father, one Body and one Spirit.”

The fame of the holy preacher grew, and in the year 397 with the death of Archbishop Nectarius of Constantinople, successor to Saint Gregory the Theologian, Saint John Chrysostom was summoned from Antioch, and elected to the See of Constantinople. At the capital, the holy archpastor was not able to preach as often as he had at Antioch. Many matters awaited the saint’s attention, and he began with the most important -- the

spiritual perfection of the priesthood. He himself was the best example of this. The financial means apportioned for the archbishop were channeled by the saint into the upkeep of several hospices for the sick and two hostels for pilgrims. He fasted strictly and ate very little food, and usually refused invitations to dine because of his delicate stomach.

The saint's zeal in spreading the Christian Faith extended not only to the inhabitants of Constantinople, but also to Thrace to include Slavs and Goths, and to Asia Minor and the Pontine region. He established a bishop for the Bosphorus Church in the Crimea. Saint John sent off zealous missionaries to Phoenicia, to Persia, and to the Scythians, to convert pagans to Christ. He also wrote letters to Syria to bring back the Marcionites into the Church, and he accomplished this. Preserving the unity of the Church, the saint would not permit a powerful Gothic military commander, who wanted the emperor to reward his bravery in battle, to open an Arian church at Constantinople. The saint exerted much effort in enhancing the splendor of the church services: he compiled a Liturgy, he introduced antiphonal singing for the all-night Vigil, and he wrote several prayers for the rite of anointing the sick with oil.

The saintly hierarch denounced the dissolute morals of people in the capital, especially at the imperial court, irrespective of person. When the empress Eudoxia connived to confiscate the last

properties of the widow and children of a disgraced dignitary, the saint rose to their defense. The arrogant empress would not relent, and nursed a grudge against the archpastor. Eudoxia's hatred of the saint blazed forth anew when malefactors told her that the saint apparently had her in mind during his sermon on vain women. A court was convened composed of hierarchs who had been justly condemned by Chrysostom: Theophilus of Alexandria, Bishop Severian of Gabala, who had been banished from the capital because of improprieties, and others.

This court of judgment declared Saint John deposed, and that he be executed for his insult to the empress. The emperor decided on exile instead of execution. An angry crowd gathered at the church, resolved to defend their pastor. In order to avoid a riot, Saint John submitted to the authorities. That very night there was an earthquake at Constantinople. The terrified Eudoxia urgently requested the emperor to bring the saint back, and promptly sent a letter to the banished pastor, beseeching him to return. Once more, in the capital church, the saint praised the Lord in a short talk, "For All His Ways."

The slanderers fled to Alexandria. But after only two months a new denunciation provoked the wrath of Eudoxia. In March 404, an unjust council was convened, decreeing the exile of Saint John. Upon his removal from the capital, a fire reduced the church of Hagia Sophia and also the Senate building to ashes.

Devastating barbarian incursions soon followed, and Eudoxia died in October 404. Even pagans regarded these events as God's punishment for the unjust judgment against the saint.

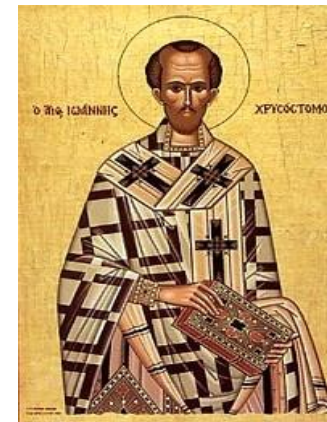
In Armenia, the saint strove all the more to encourage his spiritual children. In numerous letters (245 are preserved) to bishops in Asia, Africa, Europe and particularly to his friends in Constantinople, Saint John consoled the suffering, guiding and giving support to his followers. In the winter of 406 Saint John was confined to his bed with sickness, but his enemies were not to be appeased. From the capital came orders to transfer Saint John to desolate Pityus in Abkhazia on the Black Sea. Worn out by sickness, the saint began his final journey under military escort, traveling for three months in the rain and frost. He never arrived at his place of exile, for his strength failed him at Comana. At the crypt of Saint Basiliscus (May 22), Saint John was comforted by a vision of the martyr, who said, "Despair not, brother John! Tomorrow we shall be together." After receiving the Holy Mysteries, the hierarch fell asleep in the Lord on September 14, 407. His last words were, "Glory to God for all things!"

The holy relics of Saint John Chrysostom were solemnly transferred to Constantinople in the year 438. The disciple of Saint John, the venerable Isidore of Pelusium (February 4), wrote: "The house of David is grown strong, and the house of

Saul enfeebled. He is victor over the storms of life, and has entered into heavenly repose."

Although he died on September 14, Saint John's celebration was transferred to this day because of the Feast of the Elevation of the Holy Cross. Saint John Chrysostom is also celebrated on January 27 and January 30.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Τη μνήμη του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τιμά σήμερα, 13 Νοεμβρίου, η Εκκλησία της Ελλάδος. Ο μεγάλος αυτός πατέρας και διδάσκαλος της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας γεννήθηκε στην Αντιόχεια το 347 μ.Χ.(κατά άλλους το 354 μ.Χ.). Πατέρας του ήταν ο στρατηγός Σεκούνδος και μητέρα του η Ανθούσα.

Γρήγορα έμεινε ορφανός από πατέρα, και η μητέρα του – χήρα τότε 20 ετών – τον ανέθρεψε και τον μόρφωσε κατά τον καλύτερο χριστιανικό τρόπο. Ήταν ευφυέστατο μυαλό και σπούδασε πολλές επιστήμες στην Αντιόχεια – κοντά στον τότε διάσημο ρήτορα Λιβάνια – αλλά και στην Αθήνα, μαζί με τον αγαπημένο του φίλο Μέγα Βασίλειο.

Όταν αποπεράτωσε τις σπουδές του, επανήλθε στην Αντιόχεια και αποσύρθηκε στην έρημο για πέντε χρόνια, όπου ασκήτευε προσευχόμενος και μελετώντας τις Άγιες Γραφές. Ασθένησε όμως και επέστρεψε στην Αντιόχεια, όπου χειροτονήθηκε διάκονος – το 381 μ.Χ., σε ηλικία 34 ετών – από τον Αρχιεπίσκοπο Αντιοχείας Μελέτιο. Αργότερα δε από τον διάδοχο του Μελετίου Φλαβιανό πρεσβύτερος σε ηλικία 40 ετών. Κατά την Ιερατική του διακονία ανέπτυξε όλα τα ψυχικά του χαρίσματα, πύρινο θείο ζήλο και πρωτοφανή ευγλωττία στα κηρύγματα του. Έσειε και συγκλόνιζε τα πλήθη της Αντιόχειας και συγκινούσε τις ψυχές τους βαθύτατα. Η φήμη του αυτή έφτασε μέχρι τη βασιλεύουσα και έτσι, την 15η Δεκεμβρίου 397 μ.Χ., με κοινή ψήφο βασιλιά Αρκαδίου και Κλήρου, έγινε Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης, κάτι που ο ίδιος δεν επεδίωξε ποτέ. Και από την θέση αυτή ο Ιερός Χρυσόστομος, εκτός άλλων, υπήρξε αυστηρός ασκητής και δεινός ερμηνευτής της Αγίας Γραφής, όπως φαίνεται από τα πολλά συγγράμματα του (διασώθηκαν 804, περίπου, ομιλίες του). Έργο επίσης του

Χρυσοστόμου είναι και η Θεία Λειτουργία, που τελούμε σχεδόν κάθε Κυριακή, με λίγες μόνο, από τότε μετατροπές.

Ο ιερός Χρυσόστομος κατά τη διάρκεια της πατριαρχείας του, υπήρξε αδυσώπητος ελεγκτής κάθε παρανομίας και κακίας. Αυτό όμως έγινε αίτια να δημιουργήσει φοβερούς εχθρούς, και μάλιστα αυτήν την αυτοκράτειρα Ευδοξία, επειδή ήλεγχε τις παρανομίες της. Αυτή μάλιστα, σε συνεργασία με τον τότε Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεόφιλο (ενός μοχθηρού και άσεβους ανθρώπου), συγκάλεσε σύνοδο (παράνομη) από 36 επισκόπους (όλοι τους πνευματικά ύποπτοι και δυσареστημένοι από τον άγιο) στο χωριό Δρυς της Χαλκηδόνας και πέτυχε την καθαίρεση και εξορία του Αγίου σ' ένα χωριό της Βιθυνίας.

Η απόφαση αυτή όμως, τόσο εξερέθισε τα πλήθη, ώστε αναγκάστηκε αυτή η ίδια η Ευδοξία να τον ανακαλέσει από την εξορία και να τον αποκαταστήσει στο θρόνο με άλλη συνοδική αθωωτική απόφαση (402 μ.Χ.). Αλλά λίγο αργότερα, η ασεβής αυτή αυτοκράτειρα, κατάφερε και πάλι να εξορίσει τον Άγιο (20 Ιουνίου 404 μ.Χ.) στην Κουκουσό της Αρμενίας και από κει στα Κόμανα, όπου μετά από πολλές κακουχίες και άλλες ταλαιπωρίες πέθανε το 407 μ.Χ. Ο Μ. Ι. Γαλανός στον Συναξαριστή του, μεταξύ των άλλων, αναφέρει για τον Ιερό Χρυσόστομο, ότι υπήρξε και αναγνωρίζεται ως ο πιο άριστος και δημοφιλής διδάσκαλος της Χριστιανικής Εκκλησίας. Κανένας δεν εξήγησε

όπως αυτός, με τόσο πλούτο και τόση σαφήνεια τα νοήματα των θείων Γραφών, ούτε δε υπήρξε εφάμιλλος του στην ετοιμολογία, την απλότητα, αλλά και στη φλόγα και τη δύναμη της ρητορείας. Υπήρξε ρήτορας θαυμαστός, λογοτέχνης απaráμιλλος, βαθύτατος και διεισδυτικότατος, ψυχολόγος και καταπληκτικός κοινωνιολόγος με αίσθημα χριστιανικής ισότητας, χωρίς προνομιούχους, με καθολική αδελφότητα. Ανήκει σ' αυτούς που φαίνονται «ως φωστήρες εν κόσμω» (Προς Φιλιππησίους, 6' 15.). Δηλαδή σαν φωτεινά αστέρια μέσα στον κόσμο. Να σημειώσουμε εδώ, ότι ο ιερός Χρυσόστομος πέθανε την 14η Σεπτεμβρίου, αλλά λόγω εορτής της υψώσεως του Τιμίου Σταυρού μετατέθηκε η εορτή της μνήμης του την 13η Νοεμβρίου. Επίσης την 15η Δεκεμβρίου εορτάζουμε την χειροτονία του σε Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, την 27η Ιανουαρίου την ανακομιδή των λειψάνων του, αλλά η μνήμη του εορτάζεται και την 30η Ιανουαρίου μαζί με τον Μέγα Βασίλειο και τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο. Και τέλος την 26η Φεβρουαρίου εορτάζουμε την μνήμη της χειροτονίας του σε πρεσβύτερο.

Εορτολόγιο: Δαμασκηνός, Δαμασκηνή. Χρυσόστομος, Χρυσοστόμη, Χρυσοστομία, Χρυσοστομίτσα.

Philoptochos is having a
Food Drive for Thanksgiving.

**Please donate and help us
contribute to those in need.**

Boxes for canned and dry goods,
toiletries, baby food and paper goods
can be found outside the bookstore.

November 14, 2021, "Philoptochos Sunday"

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, November 7th, 2021
7th Sunday of Luke

ΚΥΡΙΑΚΗ, 7 Νοεμβρίου, 2021
Ζ' Λουκά